

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. balandžio 16 d.

Šeštadienis

Nr. 31 (1412)

Kaina 15 kap.

ŽEMĖS ŪKIO DARBUOTOJAI! VISOKERIOPAI VYSTYKITE VISUOMENINĘ GYVULININKYSTĘ, SUDARYKITE TVIRTĄ PAŠARŲ BAZĘ, DIDINKITE GYVULIŲ PRODUKTYVUMĄ, GERINKITE VEISLININKYSTĖS DARBĄ! LYGIUOKITĖS! PIRMŪNUS, PERIMKITE JŲ PATYRIMĄ! PRALENKIME JUNGTINES AMERIKOS VALSTIJAS PAGAL GYVULININKYSTĖS PRODUKTŲ GAMYBĄ VIDUTINIŠKAI VIENAM GYVENTOJUI!

(IŠ TSKP CK ŠŪKIŲ 1960 M. GEGUŽĖS PIRMAJAI).

Apie ankstyvą sėją

Šių metų pavasaris staugus ir ankstyvas. Pas vie-nus žemdirbius jis atėjo lau-kiamas, kitus jis užklupo ne-tikėtai, nepasiruošusius. Ap-silankykime pas „Pirmąno“ kolūkio žemdirbius. Kolūkyje visi žiemkenčiai, ganyk-los, dobilienos patreštos mi-neralinėmis trąšomis. Į žiemkenčius, prisilaikant sėjomainų, pasėta nemaža daugiamečių žolių. Kolūkio mechanizatoriai, vadovau-jant H. Sersevičiui, laiku parengė techniką, prikabi-namąjį žemės ūkio inven-torių.

paslaptis, kad ir „Pirmąno“ kolūkyje minėtoms kultu-roms skirti plotai ne visi patrešti iš rudens organi-nėmis trąšomis. Šalinant šias klaidas, mėšlas cukri-niams runkeliams, kukurū-zams dabar bus vežamas kaip galima anksčiau, kad spėtų perpūti. Mėslui įterp-ti į dirvą naudojamos lėkš-tinės akėčios. Tai nauja pa-žangi priemonė. Mat, ap-ariant trąšas, labai išdžio-vinama žemė. Tam išvengti ir naudotinos lėkštinės akė-čios.

Visai kitokia padėtis

Kolakio žemdirbiai iki Tarptautinio darbo žmonių solidarumo šventės — Gegužės Pirmosios pasiryžę pasėti ankstyvasias grūdines kultūras, cukrinius runkelius. Kad tai užtikrinus, kolakio žemdirbiai daro viską. Geras šeimininkas yra II kompleksinės brigados brigadininkas Vytautas Mičiūda, o taip pat mechanizatoriai žemdirbiai J. Mackevičius, S. Budrys, A. Ribokas, K. Budrys, A. Breivė. Daug jie pasidarbavo kaupiant vietines trąšas, o dabar — pirmieji lauko darbuose.

Sie žemdirbiai iš patyrimo žino, kad ankstyvoji sėja žymia dalimi lemia derlių. „Mokėti gerai įdirbti žemę yra irgi svarbus menas“, — kalba žemdirbiai. Todėl kol-
 akyje, kur tik galima įeiti į dirvas ir žemę jau tiek pradžiūvusi, ji nuakėjama lengvomis akėčiomis. Dar diena kita, ir dirva bus purenama kultivatoriais, ir ją bus beriamas auksinis grūdas. Žemdirbiai ypač mėgsta tausoti drėgmę dirvoje, nepalieka giliai išpurentos žemės nenuakėtos, nenulyginto dirvos paviršiaus.

suomeninių tvartų buvo išvežta į dirvas. Bet jis iki šiai dienai neapartas. Panašiai pasielgta ir III brigadoje, kur brigadininku dirba Augustas Ječka.

Savaime aišku, kaip kolūkio ir brigadų vadovai kovoja už vietinių trąšų panaudojimą, už savalaikį darbų atlikimą, už ankstyvąją sėją. Nors šiame kol-
 akyje jau kuris laikas kaip galima buvo pradėti laukų darbus, bet minėti šeimininkai dar miega žiemos miegu.

Ši pavasari atsiliekančių neturi būti. Ankstyva sėja

Visi žino, kad labai gerai ir net būtina sunkiose žemėse į tuos plotus, kur bus sėjami cukriniai runkeliai, kukurūzai, daržovės, mėšlą į dirvas išvežti rudeni ir jį aparti. Tuomet sudaromos visos sąlygos šioms trąšoms perpūti, ir vegetacijos laikotarpiu augalai gauna daugiau jiems reikiamų medžiagų. Bet ne

— tai viena iš pagrindinių priemonių siekiant visų kultūrų gausaus derliaus. Sitikime Tarptautinio darbo žmonių solidarumo šventę — Gegužės Pirmąją, pasėję ankstyvasias grūdines kultūras, cukrinius runkelius, o tada Didžiojo Spalio 43-ąsias metines sutiksimė tikrai su pilnais deriais.

Visai kitokia padėtis „Masų rytojaus“ kolūkyje. Praėjusiais metais vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas IV brigadoje nesiekė net 5 cent iš ha. Bet šios brigados brigadininkas Antanas Nereckas, žemės ūkio specialistai iš klaidų nesimoko, o jas kartoja. Matyt, ir ši pavasari sėja, kaip ir praėjusiais metais, jie žada užžesti net iki birželio mėnesio. O tai ir yra svarbiausia kliūtis, siekiant išauginti gausų derlių. Nusikalstamai šioje brigadoje elgiamasi su vietinėmis trąšomis. Praėjusį rudenį dalis mėšlo iš visuomeninių tvartų buvo išvežta į dirvas. Bet jis iki šiai dienai neapartas. Panašiai pasielgta ir III brigadoje, kur brigadininku dirba Augustas Jėčka.

Savaimė aišku, kaip kol-
akio ir brigadų vadovai
kovoja už vietinių trąšų
panaudojimą, už savalaikį
darbų atlikimą, už anksty-
vąją sėją. Nors šiame kol-
ūkyje jau kuris laikas kaip
galima buvo pradėti laukų
darbus, bet minėti šeimi-
ninkai dar miega žiemos
miegu.

*Šī pavasarī atsiliekančīju
neturi bāti. Ankstyva sēja
— tai viena iš pagrindinių
priemonių siekiant visų kul-
tūrų gausaus derliaus. Sut-
tikime Tarptautinio darbo
žmonių solidarumo šven-
tę — Gegužės Pirmąją,
pasėję ankstyvasias grūdī-
nes kultūras, cukrinius run-
kelius, o tada Didžiojo Spa-
lio 43-ąsias metines sutik-
sime tikrai su pilnais aruo-
dais.*

V. Lenino 90-osioms gimimo metinēms artējant

ŠUŠENSKAS. Tylus Sibiro kaimelis Šušenskas, kuriame V. I. Leninas buvo ištėmimo nuo 1897 metų gegužės mėnesio iki 1900 metų sausio mėnesio, tarybinės valdžios metais neatpažįstamai pasikeitė. Dabar Šušenskas — Krasnojarsko krašto rajono centras. Čia veikia žemės ūkio technikumai, automatinė telefonų stotis, pieno konservų gamykla, statomi universalinė parduotuvė, kultūros namai. Nuotraukoje: Šušensko centrinė aikštė.

M. Redkino (TASS) nuotr.

Rajono DŽD Tarybos vykdomajame komitete

Kaip įvertintas miesto vadovų darbas

Šį kartą darbo žmonių atstovams ateisikaitė miesto DŽDT vykdomojo komiteto pirmininkas drg. J. Jodelis. Pranešėjas nurodė, kad diena iš dienos gražėja rajono centras, statomi nauji namai, remontuojami seni. Gegužės Pirmosios garbei baigiami remontuoti du po šešis butus gyvenamieji namai. Miesto statybininkų dovana—iškilo trijų aukštų pastatas Giedimino gatvėje, Tarybų aikštėje—buitinių taškų kombinatas.

Kā nūtlējo savo ataskaitoje J. Jodelis, kalbējo drg. drg. P. Eīnoris, A. Šilinis, J. Karpavičius, J. Ulba ir kiti. Nurodyta, kad miesto vadovai neorganizuotai kovoja už miesto švarą. Visiems žinoma, kad kistuose miestuose sklypeliai darbo žmonėms auginti daržovėms, bulvėms išskiriami iš rudens. Tie gyventojai, kurie laiko gyvulius, tuomet mėsai ir tuos

skypelius išveža rudeni arba anksti pavasarį. O mūsų mieste taip nėra.

Mieste tiesiog nemokėšiskai, nusikalstamai sodinami žalumynai. Jau eilė metų, kaip medžiai gatvėse sodinami dėl „mados“. Bet jie neprižiūrimi, neprigyja, išlaužomi. Aplink pasodintus medžius žemė neišpuarenama, medžių šaknys užšlegiamos šaligatvių plytomis. Neatvarkomos ir tvoros. Ypač tas liečia Vytauto, Gedimino gatves.

Daug dar mieste yra nešvarių
kiemų. O šulinių sutvarkymu
taip pat nevisuomet laiku rū-
pinamasi.

Miesto gyventojų teisėtą pasipiktinimą kelia tas faktas, kad nei miesto vykdomasis komitetas, nei rajono ligoninės sanitarinis-epideminis skyrius net piršto nepajudina, kad būtų apsaugoti Kupos, Lėvens upių vandens nuo užteršimo. Prie Ku-

pos tilto, prie pat upės tiesiog sunkvežimiais vežami iš miesto ir verčiami nešvarumai, atliekos. Šurpu pažiūrėti, koks šiukšlynas užveistas prie Kupos ties maisto produktų krautuve! Dar nuostabiau, kai ir ligoninės virtuvės atliekos pilamos tiesiog prie užtvankos, net į vandenį. Komentarai nebereikalingi. Štai kaip miesto ir sanitarinio-epideminio skyriaus vadovai kovoja už miesto švarą.

PHOS
is lauky

JUODPĖNIČIAI NELAUKIA

Sumaniai organizuoja pavasario ūkinius darbus «Juodpėnų» kolūkiu agronomas Juozas Kaziliūnas. Visi žiemkenčių, dobilių plotai jau patręšti mineralinėmis trąšomis. Kolūkiečiai Alfonsas Skemundris, Antanas Adomėlis, Ona Bekevičiūtė, grįžtai prisilaukiant sėjomainų, į žiemkenčius baigė sėti dobilus.

Geral patreštos ir kukurūzų auginimui skirtos dirvos — į kiekvieną ha išvežta po 30 tonų organinių trąšų, juos apatos. «Juk kukurūzai — pagrindinė gyvulių duona», — užtikrintai kalba agronomas. Nemažai siloso juodpėniečiai pasigamina ir pernai — juo visuomeniniai gyvuliai būtent šeriami dar iki birželio mėnesio

B. Kalnelis

B. Kalnelis

Primename

„Pyvesos“ žemės ūkio artelės valdybai, jos pirmininkui Albinui Kalinkai, kad šiame kolūkyje nepatenkinamai vykdomi prisilimtieji socialistiniai įsipareigojimai gyvulininkystės produktų gamyboje. Aple nepatenkinamą darbą valdžiai rodo pirmojo šiu metu ketvirčio rezultatai.

	Isipareigota pagaminti per metus	Pagaminta per I ket- virtį	Dar rei- kia paga- minti
Mėsos 100 ha naudmenų (cnt)	56,0	1,3	54,7
Kiaulienos 100 ha ari- mos (cnt)	55,0	1,7	53,3
Pieno 100 ha naudmenų (cnt)	232,0	11,2	220,8
Pieno iš kiekvienos kar- vės (kg)	2100	106	1994

PIRMAUJA II BRIGADOS ŽEMDIRBIAI

Vos tik truputį pradžius dirvoms, «Pirmūno» kolūkio žemdirbiai pradėjo papildomai tręšti žiemkenčius, daugiameles žoles. Kolūkiečiai per trumpą laiką, išberdami į ha po 200 kg mineralinių trąšų, patyrė visus 100 ha žiemkenčių ir 230 ha daugiamečių žolių. Pirmieji kolūkyje šiuos darbus užbaigė II brigados žemdirbiai J. Jančys, P. Grigelis, K. Pakšys.

J. Malutis

Iš redakcijos pašto

Sparčiai išaugo naujo 8 butų gyvenamojo namo sienos Gedimino gatvėje. Čia kartu bus ir parduotuvės. Statybininkai įsipareigojo atiduoti jį eksploatacijon lėpos 21 d. — Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje dvidešimtmečio garbei. Šio namo užbaigimo darbai bus atlikti 70 dienų anksčiau negu numatyta plane.

A. Bidikas

Kiekvienas kolūkietis, bet kuris laikraščio skaitytojas suinteresuotas skaityti naujausią spaudą. Juk laikraščiuose būna tokių dalykų, kurie po keletos dienu nustoja reikšmės. O „ŽADEIKIŲ“ kolūko prenumeratorių spauda kaip tik pasiekia pavėluotai. Tas, žinoma pirmiausia negarbę daro laiskanešui Stasiui Eldikonui. Tik penktą mėnesį dirbant, negražu taip greitai „pavargti“.

P. Laukelis
A. Samulionius

Neseniai „Mituvo“ kolūkio ketvirtos lauklininkystės brigados kolūkiečiai brigadininku išsirinko Vladą Katele. Naujasis brigadininkas iš pat pirmųjų dienų sumanliai organizuoja visus pavasario laukų darbus. Pats brigadininkas rodo pulkų asmeninį pavyzdį darbe.

P. Jonaitis

Lenininės dienos įmonėse, kolūkyje, gamykloje! Kokia plati šių kelių žodžių mintis. Dabar ir mūsų rajono, kaip ir visos šalies, darbo žmonės mini lenininės dienas. Balandžio 22 dieną sukančia devy-niasdešimt metų nuo vieno iš žymiausių mokslinio komunizmo kūrėjų, pasaulio darbo žmonių vado Vladi-miro Lenino gimimo. To-dėl dabar pirmosios pa-saulyje tarybines valstybės kūrėjo Vladimiro Lenino gyvenimu ir veikla nepa-prastai domisi rajono dar-bo žmonės. Partinio švieti-mo kabinetas numatė ge-riausius lektorius-pranešė-jus, kurie dabar skaito pa-skaitas, pranešimus kolū-kiuose, įmonėse, organi-zacijose apie didžiojo vado gyvenimą ir veiklą. Prie visų rajono kultūros įstai-gų organizuotos parodėlės. Čia eksponuojamos Vladi-miro Lenino knygos, vei-kalai, straipsniai, fotogra-fijos, piešiniai. Eksponatų tarpe yra ir kupiškėnų re-voliucionierių, mačiusių Leniną, kovojusių Spalio revoliucijos dienomis, gy-nusių Tarybinę respubliką nuo tamsiųjų kontrevoliucinių jėgų, straipsniai, pasisakymai.

Nepaprastai domisi Vladimiro Lenino gyvenimu moksleiviai, jaunimas. Žymūs revoliucionieriai kupiškėnai Antanas Dirda, Juozas Sakalauskas, Jurgis Petrulis — Didžiosios Špalio socialistinės revoliucijos dalyviai — asmeniškai matę ir pažinoję Lenina, daug ko įdomaus papasakoja jauniems draugams, kaip reikia gyventi ir dirbti einant Vladimiro Iljičiaus nurodytu keliu.

Aldona Liškauskienė

**ŽYMUŠ ATEISTAS
KUPIŠKYJE**

Neseniai Kupiškėje lankėsi žymus ateistas - propagandininkas, Lietuvos TSR Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos narys profesorius K. Daukšas.

Rajona kultūros namā salē pilnūt-lē. Āīa atsilankē paklausyti jēzmaus paskaitininko jvairji specialijū, jvairaus amžiaus skirtumj kupiskēnai. Su didžiausiu susidomējimu rajona dirbantieji klausēsi K. Dauksō paskaitos apie religijos žaltj mokslui, kiekvienam darbo žmogui, apie jos veidmainiskus, isnaudotojiskus tikslus, kēslus. Kultūros namuose profesorius drg. K. Dauksas taip pat skaitē paskaitj ir Vl. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos moksleiviams. Jie profesoriusa paskaitj išklausē tikrai su dideliu dėmesiu, žymiai papildē savo turimas ateistines žinias, gautas mokykloje. Po paskaitos atsakē j daugelį klausytojų klausimų.

Profesorius K. Daukšas įvykusiame seminare kalbėjosi ir su ateistinės sekcijos nariais. Čia jis davė daug konkrečių nurodymų, patarimų, kaip geriau ir įdomiau organizuoti ateistinės sekcijos darbą.

Ižymusis ateistas taip pat lankėsi partinio švietimo kabinete, kalbėjosi su propagandininkais, agitatoriais. Profesorius K. Daukšui labai dėkingi ir šimoniečiai, nes jis lankėsi ir Šimonyje, skaitė kolūkinio kaimo darbo žmoniems įdomią, vertingą paskaitą anti-religine tema.

Rajono dirbantieji labai patenkinti tokiomis idiomomis paskaitomis ir tikisi, kad ateityje juos dažniau lankys žymūs paskaitininkai.

A. Laucius

STALINO KELIU

2 psl. 1960 m. balandžio 16 d.

Kodēl mums nesiekti tūkstančio?

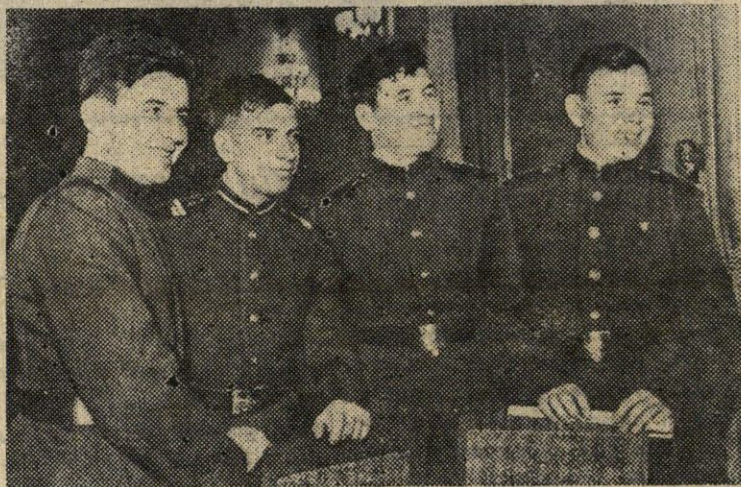
Respublikoje plečiasi geriausių bekonių augintojų—tūkstantininkų—sąjadis. Išauginti tūkstantį bekonių per metus—toks yra jų užsibrėžtas tikslas. Ar įmanoma ir mūsų kolūkyje pasiekti panašių rezultatų, ar vienas žmogus gali prižiūrėti tūkstantį bekonių? Toks klausimas ypač domina dabar ne tik tai kolūkio bekonių augintojus, bet ir mane, kaip stambių raguočių fermos vedėją.

Galiu pasakyti, kad mūsų kolūkyje galima ir batiną išauginti tukstantį bekonų. Vienas iš pagrindinių veiksnių, auginant bekonus, yra pašarai. Kaip mes apskaičiuojame, tiek bekonų išauginti mums pašarų pilnai pakaktų. Visų pirma, pas mus artelėje primelžiama pakankamai pieno. Pavyzdžiui, šiais metais šimtui ha naudmenų bus pagaminta ne mažiau kaip 316 cent pieno. Iš kiekvienos karvės numatoma primelžti

tiens išpareigojo šiais metais primelžti ne mažiau kaip po 3000 kg pieno iš kiekvienos karvės.

AUKŠTAS APDOVANOJIMAS

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Įsakymu keturi drąsieji Tarybinės Armijos kariai — jaunesnysis seržantas A. R. Ziganšinas, eiliniai F. G. Poplavskis, A. F. Kriukovskis, I. J. Fedotovas, už parodytą didvyriškumą rykdant karinę pareigą ir ištvermę kovojant

49 dienas su stichijos jėgomis Ramiajame randenynne, apdovanoti Raudonuosios Žvaigždės ordinats. Nuotraukoje (iš kairės į dešinę): F. Poplaviškis, A. Ziganšinas, I. Fedotovas ir A. Kriučkoviškis.

V. Savostjanovo
(TASS) - nuotr.

Ir jūsų kolūkyje yra iš ko pasimokyti

"Žalgirio" kolūkyje visuo-
meninės kiaulės laikomos
dviejuose tvarčiuose. Gal dėl
to, kad jos laikomos ne vie-
noje vietoje, o gal kitais
sumetimais, tačiau kolūkio
valdyba iki šiol nesidomė-

grindinį dėmesį kiaulių šė-
rikės skiria pašarų paruo-
šimui, visada reguliariai
kiaulės šeria. O čia ir svar-
biausia. Gerai paruoštą pa-
šarą kiaulės noriai ėda, greit-
tai auga.

jo kiaulių augintojų darbu, nežinojo, kaip atrodo ir pačios kiaulės. Neseniai šlame kolūkyje lankėsi svečiai iš rajono, apžiūrėjo kolūkio pastatus, gyvulius. Užsuko jie ir pas kiaulių augintojas. Kartu atsilankė ir kolūkio pirmininkas Lionginas Laučius, revizijos komisijos pirmininkas Petras Grižas. Jie aplė kiaulių šėrikes Genė Seinauskienę ir Aleksandrą Zulonienę visi atsiliepia tik gerai, tai visai kitaip kalbama apie kiaulių šėriką Bronių Lemanavičių. Jo prižiūrimos kiaulės randasi Kandrėnų kaime esančioje kaulidėje. Čia visos kiaulės sulysusios, garduose šlapia, purvina, loviuose

Kandrėnėlių kalme klau-
les augina šerikės Genė Šei-
nauskienė ir Aleksandra Zu-
lonienė. Tik užsukus į klau-
lidę, jaučiasi, kad čia dirba
kruopštūs, myli savo darbą
žmonės. Nors klaulidė ir
nėra erdvi, tačiau visur čia
pavyzdinga tvarka, švara.
Grazios, žvalios ir klaulės,
kurių čia yra net 71. Pa-
pilna mėšlo. Štai tau ir vy-
ras! Pasirodo, kad šis kol-
ūketis beveik pusę klau-
lėms skirtų pašarų pasisa-
vina ir jais šeria savo as-
meninius gyvulius. Apie šią
padėtį puikiai žinojo ir klau-
lių fermos vedėja V. Jozo-
nienė. Prieš tai reikėjo se-
nial imtis priemonių.

H. Nandrė

H. Nendré

1962 metais 100 ha
naudmenų kolūkyje bus
iki 20 melžiamų karvių. Rei-
kia išvaizduoti, kiek daug
kolūkyje bus pagaminama
pieno. O separuotas pienas
— tai geriausias ir pigiaus-
ias pašaras bekonių augi-
nimui. Mes iš praktikos ži-
nome, kad su pieno ūkio
išvystymu labai tampriai
susietas kiaulių ūkis. Pieno
atliekos—labai pigus pašar-
as kiaulėms. Pernai vasa-
rą kolūkio kiaulių augin-
tojos Pranė Matekonienė,
Bronė Kersulienė ir Vincė
Dyrienė, augindamos beko-
nus lauko stovyklose, išau-
gino gana daug ir pigių
bekonių. Žinoma, tiems be-
konams šerti buvo naudo-
jamas nugriebtas pienas,
žolė, žalieji pašarai. Ap-
skaiciuota, kad vasarą iš-
augintų bekonių vieno cent-
mėsos savikaina neviršijo
750 rb.

Manau, kad nuo šio pavasario kolūkyje galima visus bekonus auginti lauko stovyklose. Lauko stovyklas įrengiant dideliame plote, pagaminant kiaulių šėrimui specialius lovičius, mechanizuojant žaliuosius pašarus masės pristatymą, viena kiaulių šėrikė galėtų trigubai daugiau prižiūrėti ir auginti bekonus negu iki šiol. Žaliųjų pašarų sėjimo laiką galima tvarkyti taip, kad kiaulės visą laiką būtų tik žalia, šviežia pašara. Kodėl joms nepasodinti ankstyvųjų bulvių ganymuisi?

*Pašarų kiaulėms auginti
kolūkyje pakanka. Pas mus
gerai dera bulvės, auga ir
kukurūzai. Tai irgi nepa-
mainomas pašaras. O turint
daug pieno, mes pilnai pa-
pajėgūs išauginti ne ma-
žiau kaip po tūkstantį be-
konų per metus.*

Dabar, artėjant Tarptautinio darbo žmonių solidarumo šventei—Gegužės Pirmajai, mes iš anksto rušiamės šią šventę pažymėti naujais gamybiniais pasiekimais savo darbe, aptariame sąlygas ir priemones, kad vasaros metu kuo daugiau kiaulių augintume lauko stovyklose.

Albinas Laucius

„Nemuno“ kolūkia stambių raguočių
fermos vedėjas

TSRS Didžiojo teatro gastrolės

Su nepaprastu pasisekimu koncertus „Elfos“ elektro- Vilniuje ir Kaune penkias di- technikos gamykloje ir „Le- nas vyko TSRS Didžiojo te- lijos“ siuvimo fabrike.

atro koncertai. Šis rusų meno meistrų kūrybinis raportas, skirtas Tarybų Lietuvos dvidešimtmečiui, išsiliejo į didelę rusų ir lietuvių tautų draugystės ir meno šventę. „Filharmonijos salė, rašė „Tiesa“, seniai begirdėjo Respublikos darbo žmonių šių gastrolių metu turėto progos susipažinti su TSRS liaudies artistų A. Krivčenko ir I. Petrovo, RTFSR nusipelnusio artisto T. Dokšerio ir eilės kitų rusų meno meistrų talentu.

tokius aplodismentus, kuriais palydėjo TSRS Didžiojo teatro artistus Vilniaus žiūrovai. Daugeli atlikty dalykų svečiai turėjo kartoti po kelis kartus".

Svečiai taip pat surengė

M. Baranauskas
nuotr.

KAD DAR LABIAU ^{nuo jo kaimo} ŽMONĖS SUŽYDĖTŲ TĖVIŠKĖ

Antanas Vaitonis tik iš tėvų, senelių pasakojimų žino apie jų vargingą vaikystę, skurdžią jaunystę, praleistą buržuazinės priespaudos metais. Jam šie liadni pasakojimai giliai įstrigo į širdį. Antanas iš pat jaunų dienų suprato, kad tik tarybinė santvarka atnešė pilnavertę laimę paprastam darbo žmogui, kad tik kolektyvinis darbas garantuoja sėkmę, gausius vaisius, su kiekviena diena vis labiau ir labiau gražėja gyvenimas, dar daugiau žada rytdieną.

Tik baigęs mokyklą, jis tvirtai nusprendė likti gimtajame kolūkyje — ten, kur labiausiai reikalingos jaunos, darbščios rankos. O darbas Antanui visada sekėsi, nes jis dirbo su meile, ryžtu, su tvirtu įsitikinimu, kad visi darbo vaisiai priklausys jam pačiam, draugams, kolektyvui. Vasaros metu Antaną Vaitonį galėdavai matyti plačiose kolūkio lankose su dalgiu rankoje. Jis ir rugiapiūtės metu vienas iš pirmųjų varydavo platų barą. O, žiūrėk, tik baigsis darbo diena — Antanas jau kolūkio bibliotekoje, keičia perskaitytą knygą.

Dabar A. Vaitonį kolūkio valdyba paskyrė pašarų vežiku. Ypatingai jo stropiu darbu patenkintos karvių melžėjos, kurios dar nei karto nenusiskundė dėl nesavalaikio pašarų pristatymo.

Negalima nepaminėti ir jo sesers Marytės, kuri jau kelinti metai dirba kolūkio karvių melžėja. Ji nedaro gėdos savo bendradarbiams, kartu su visomis karvių melžėjomis siekia vis didesnių rezultatų, stengiasi dar geriau prižiūrėti, šerti karves, daugiau primelžti pieno.

Gimtųjų kolūkių laukais eina antrasis didinjojo septynmečio pavasaris. Visi žemdirbiai pilnai pasiruošę sėjai. Patręšti mineralinėmis trąšomis žiemkenčiai, dobilienos. Rūpinasi ir gyvulininkystės darbuotojai, kad galvijai į laukus išeitų nesublogę, didėtų jų produktyvumas. Visuose kolūkiuose gamybos baruose plečiasi kova už savalaiki prisimtybų išpareigojimų įvykdymą, kad dar daugiau būtų gaminama žemės ūkio produktų, sumažėtų jų sąvokaina. Šioje garbingoje kovoje petys į petį su visais kolūkiečiais tvirtu žingsniu žengia ir Antanas su Maryte.

B. Šapalas

„Aukštaičių“ kolūkis

Skaitytojai apie religijos žalą

Antaną Sabulį nužudė bažnytininkai

Beveik prieš devyniolika metų — 1941 metų vidurvasarį, pirmosiomis fašistinės okupacijos dienomis — Šimonių bažnyčios klebonas Martynaitis iš bažnyčios sakyklos pamokslų metu šaukdavo: „Nešioj škapiterius ir šaudyk bedievius tūkstančiais — šventoji Marija ateis...“ Tie kunigo pasakytie žodžiai man ir šiandieną širdį degintie degnai. O to ir reikėjo įvairioms žmonijos atmatoms — girtuokliams, chuliganams, vagišiams, fanatikams religininkams. Jei jau pats klebonas liepia, tai kaip gi neginsi „šventosios bažnyčios“ interesų, o ypatingai dar tada, kada iš to labai daug galima pasipelnyti?

Jau dvejus metus pas Jurgį Pajedą Plūklų kaime nuomavo kampelį bežemis vargingas valstietis Antanas Sabulis. Bet ir už supelėjusį kampą turčiu Pajedai nevisuomet sugebėdavo laiku atsilyginti A. Sabulis. Tą dieną Jurgis Pajeda grįžo iš bažnyčios patenkintas, blausiomis akimis, džiaugsmingai trindamas rankas. Pasikvietė pas save tokius pat turčius, kaip ir jis, ir, dėl drąsos išgėrę naminės, visi įsiveržė pas Antaną Sabulį.

— Gana tau, ubage, be-dievi, krikščioniška žeme

vaikščioti! — Išdidžiai išrėžė Pajeda. — Neini į bažnyčią, tikriausiai ir nežinai, ką klebonas su jumis, driskiais, liepė daryti!..

Primušė visi vargšą žmogelį. Klūvo ir žmonai, net mažamečiams vaikams. Surtišo šie bažnytiniai inkvizitoriai Antanui Sabuliui rankas ir atvilko į Šimonis. O po to savo rankas pridėjo žudikai — baltaraiščiai Povilas Butkus, Domas Matulionis, Bronius Matulionis (abu iš Butėnų kaimo), Viktoras Sabaliauskas iš Gaigalių kaimo. Netrukus Antanas Sabulis buvo nukankintas. Taip fašistinių okupantų tarnai, kunigo Martynaičio skatinami, nužudė Antaną Sabulį ir dešimtis kitų Šimonių apylinkės niekuo nekaltų paprastų žmonių.

Ir šiandieną dažnai Jurgį Pajedą ir jo žmoną Akvilę matysi Šimonių bažnyčioje. Ne žmonių laimei gyvena ši asmenybė. Nedrba kaip jo kaimynai naudingos darbo kolūkyje, o pasinaudoti kitų darbo vaisiais — pirmutinis. Kiekvienam tikinčiajam verta rimtai susimąstyti, su kokiais žmonėmis drauge jie meldžiasi bažnyčioje.

K. Varanauskas

M. Melnikaitis v. kolūkis

Rašo buvusi mirtininkė

(Tėsinys. Pradžla Nr. 29 (1410))

Atvažiavo keletas automašinių. Ir visose — vokiečiai, gestapininkai, policininkai. Išrikiavo, apsupo durtuvų žiedu ir tiesiai nugrė į Praveniškių stotį. O ten jau užkaltoimis lentomis ir apraizgytais spygliuota viela langais stovė išsilas ešelonas. Supratome, kas mūsų laukia... Ir štai kelionė. Ne tik maisto ir vandens, bet ir oro nebeužteko. O gegužės saulė tik šutina, tik pleškina. Tikras pragaras prasidėjo. Po poros dienų kelionės prasidėjo tokie baisūs bombardavimai, jog vagonai nuo sproginų sukeltų smūgių šokinėjo kaip gyvi...

Pamenu, vieną dieną privažiavome kažkokį nemažą miestą. Sustojus traukinui, užgirdome baisybę.

Jie pasipylė kaip kokie varnai. Ir taip žemai ėmė nardyti, jog kartais atrodė — lms ir užkilus už vagonų. Na, o paskui prasidėjo... Tikras pragaras užvėrė mieste. Tūkstančiai bombų pasipylė! Iš gražaus, mūrinio miesto, didžiulės geležinkelio stoties per pusvalandį paliko tik rūkstančių griuvėsių

krūva. — Vieninteliai mes ir išlikome gyvi, — kalbėjo mirtininkai.

Po to, kai kažkur tolimoje nutilo amerikiečių lėktuvų ūžesys, išlindę iš po traukinio, vėl ėmė kaitioti nosis gestapininkai. Prasidėjus bombardavimui, jie visada lįsdavo po traukinį, nes tik mūsų ešelonu, apipinto spygliuotomis vielomis, užkalto lentomis, lakūnai nebombar-duodavo.

Į priekį traukinys nebegalėjo važiuoti, — išsilas kilometrais buvo sunaikintas kelias. Važiavome atgal. Ken-tėme badą ir troškulį, duso-

pakankamai daug buvome iš-kentę negandų ir grasini-mų, kad benustebtume. Be daugelio lietuvių — Anelės Braknytės, Onos Baltakienės, Baltakio, Žvirblio (visi iš Svėdasų valsčiaus) ir kitų — čia galima buvo sutikti ir ru-sų, ir lenkų...

Prasidėjo naujos kančios. Dieną — nepakeliamas dar-bas, o naktį — tardymas, mušimas, persekiojimas. Nebe-galėdami viso to pernešti, nuolat ruošdavome pabėgimo planus. Tačiau pabėgti iš sto-

vyklos buvo labai maža vil-ties. Ir vis tik geriau rizikuoti, negu kęsti tokį pragarą, kokį temoka sukurti žmogui tik fašizmas.

Ir žmonės bėgo. Juk ar da-bar, ar rytoj — vistiek rei-

Draugą pažinsi nelaimėje

me nuo karščio ir oro sto-kos. Tik po devynių praga-riškių dienų šiaip taip pasie-kėme mums nematytą vietą.

Atsidarė vagonų durys. Ly-dimi gestapininkų ir jų šunų, pasiekėme Boltingeno kon-centracijos stovyklą. Pir-miausia į akis krito ant pla-čių vartų išdažyta žmogaus kaukolė, gausi, iki pat dantų ginkluota koncentracijos sto-vyklos sargyba.

Kada mes susirikiavome koncentracijos stovyklos kie-me, pasirodė pagyvenusio amžiaus žmogus — buvęs Kauno miesto gyventojas Za-gorskis. Kažkas iš vietinių pasakė:

— Tai hitlerininkų pakali-kas, komendanto pavaduoto-jas...

— Fi, jūs, partizanų talki-ninkai, — kreipėsi Zagorskis į mus, — užtikrinu ir prane-šu jums — iš čia gyvi neiš-elsite!

Nenustebino tai. Mes jau

kės mirti. Vieną rytą tokių mirtininkų, kurie pakliuvo bėgdami, atsirado net kele-tas. Ta proga išrikiavo mus visus — išbadėjusius, visiškai išsekusius žmones — prie kar-tuvių, gerokai apdaužę laz-domis ir įsakė žiūrėti, kaip bus kariai bėgliai.

Pasirodė pasmerktieji mirti. Jie vos galėjo paeiti, o kai kuriuos tempė patys hitleri-ninkai. Vienas kitas nuo su-žalojimų ir mušimo jau buvo miręs. Tačiau ir mirusį vis-tiek hitlerininkai korė. Panašios egzekucijos mus šiek tiek atbaidydavo nuo bėgimo. Ta-čiau nespėdavo paeiti nei viena diena, ir vėl mes mastydavome apie bėgimą.

Vieną vakarą, grįžus iš dar-bo, išrengia mus nuogai ir liepia eiti aplink gestapinin-kus, apsiginklavirusius lazdo-mis. Ką gi darysi — einame. O jie tik talžo lazdomis, tik vanoja.

(B. d.).

...kai «Gegužės Pirmosios» kolūkio valdyba įsitikino, jog kolūkietis Vilius Jasinskis pasisavino visuomeninių dobi-lų vežimą, tai grobstytoją per-spėjo, o visuomeninius dobi-lus ir šiandieną krimsnuoja V. Jasinskio asmeniniai gyvuliai. Taip tvarkantis, gali prisieiti kolūkio gyvulius šerti perspė-jimais.

J. Babickas

...per visą savo egzistavimo laiką Šepetos durpių-kraiko gamykla dar nebuvo mačiusi tokių «didvyrių», kaip Kauno durpių statybos - montavimo įmonės valdybos darbininkai Vytautas Paberis ir Vytau-tas Morkūnas. Kenčia nuo

šių girtuoklių jų motociklas ЛИБ 23—26, bet dar labiau kenčia bendrabutyje gyvenan-tieji darbininkai. Jie net dar-

bininkė Valė Jankauskaitė iš-koliojo vien už tai, kad nega-lėjo girti užvesti motociklo. Kaip keistai atrodo, kad mū-sų dienų technika vairuoja net nuo akmens amžiaus žmogaus sąmonės atsilikę asmenys.

A. Savickas

...«Lukonių» kolūkio III bri-gados narys Vladas Katilevi-čius pristatinėja visuomeni-nėms karvėms silosą. Tačiau dažnai šis žmogelis «apsirin-ka», ir silosas patenka jo pa-ties asmeniniams gyvuliams. VI. Katilevičius ir šiandieną kiekvieną tikina, kad «klysti — žmogiška».

A. Audickas

...«Šviesos» kolūkio kolūkie-tis Pranas Jonuška pasistatė prie namų didelį kryžių vien dėl to, kad galėtų «aukščiau-siajį» išprašyti atleidimo už visuomeninio pieno pasisavi-nimą. Jis su žmona dar ir da-bar negali išsiaiškinti, ar vi-suomeninio turto pasisavini-mas yra nusidėjimas, ar ne. Reikia tikėtis, kad šią prob-

lemą padės jam išsiaiškinti kol-ūkio valdyba.

P. Manikauskas

...Mičiurino vardo kolūkio eigulys Kazys Juodviršis, skirs-tydamas kolūkiečiams malkas, vadovavosi labai keistu me-todu — J. Kalvelis, J. Jarmu-lavičius gavo po kelias malkų normas, o Benediktas Sabu-lis, Marė Sabulienė, Anelė Černiuvienė — vos po keletą pagalių. Nepamiršo eigulys ir savęs. Nejaugi šis keistas mal-kų dalinimo metodas ir tiks paslapytyje?

Z. Gervytė

...«Aukštaičių» kolūkio IV brigados brigadininkas P. Ra-manaukas — veiklus žmogus. Pas jį išdygo naujas tvartas, nauja pirtis, naujas motocik-las, o kai užperka bažnyčioje mišias, tai baliai būna beveik pasaulinio masto. Kolūkiečiai kalba, jog statybos kolūkiuo-se skyriaus vedėjas P. Eino-ris visada važiuodamas atsi-lenkia šių pastatų, kad «ne-pastebėtų», jog jie pastatyti savavališkai, be rajono archi-tekto leidimo.

K. Masaitis

Iš nepaskelbtų laiškų redakcijai

„Antašavos“ kolūkio nariai redakcijai rašė, kad jų pirmininkas Antanas Tamulionis mažai rūpinasi kolūkio reikalais, užleista garažo statyba, už kolūkio pinigus jis nusipirko medžioklinį šautuvą ir t. t.

Pasiuntus laiško nuorašą rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojui V. Kurliui, gautas atsakymas, kad laiške iškelti faktai pasitvirtino. Šiuo metu kolūkio staty-bininkai baigia garažo statybą. Už medžioklinį šautuvą pirmininkui atskaitoma iš atlyginimo.

**STALINO
KELIU**

3 psl. 1960 m. balandžio 16 d.

VYSTOSI LIETUVOS ŽUVIES PRAMONĖ

Senovinis Klaipėdos miesto herbas vaizdavo vienišą, menką žvejo valtę, plaukiančią audringoje jūroje. Jis simbolizavo ne tik gyventojų užsiėmimą, bet ir tą techniką, kurią mūsų žuvies pramonė turėjo valdant buržuazijai.

1937 metais visame Lietuvos pajūryje tebuvo 65 motorinės valtys. Žuvis buvo žve-

pramonei atkurti bei išvystyti, teko ištraukti paskandintuosius, pastatyti naujus laivus. Milžinišką pagalbą mūsų respublikai suteikė broliškosios tautos.

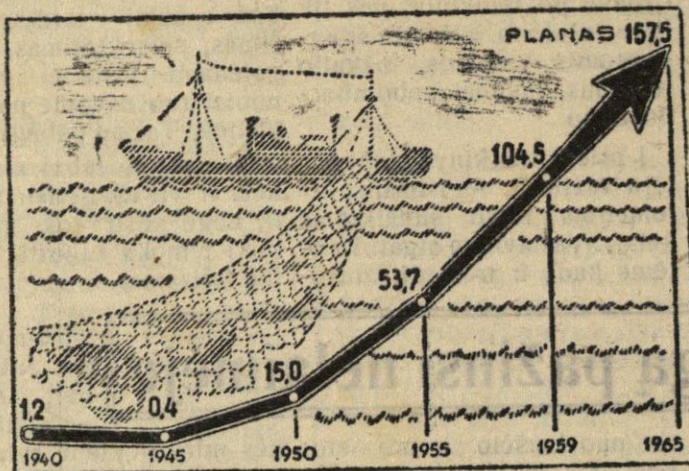
Dabar Lietuvos žuvies pramonė turi didelį laivyną. Ji sudaro keli šimtai tralbotų, mažųjų ir vidutinių žvejybinių tralerių. 1959 metais gau-

milijonais dėžučių daugiau. Čia esantis žuvies fabrikas per metus pagamina 600 tūkstančių centnerių žuvies produktų.

Pradžioje į pagalbą jaunai Tarybų Lietuvos žuvies pramonėi atėjo specialistai iš kitų baseinų — Astrachanės ir Murmanskio, Odesos ir Leningrado. Dabar vien Klaipėdoje yra dvi specialios mokyklos, kurios ruošia darbuotojus žuvies pramonėi — kapitonus, šturmanus, laivų mechanikus, radistus, žvejybos bei žuvies apdorojimo specialistus.

TSKP XXI suvažiavimas Lietuvos žuvies pramonėi iškėlė atsakingą uždavinį — padidinti 1965 metais žuvies sugavimą ir produkcijos gamybą 1,7 karto palyginti su 1958 metais. Tai reiškia, kad 1965 metais turi būti sugauta daugiau kaip 157,5 tūkstančių tonų žuvies.

V. Kalnibolockis
Lietuvos LŪT žuvies pramonės
valdybos skyriaus viršininkas

Žuvies sugavimas tūkstančiais tonų.

jojama su burlinėmis arba irklinėmis valtimis, daugiausia netoli kranto. 1939 metais visuose Lietuvos vandenyse buvo sugauta tik 26 tūkstančiai centnerių žuvies.

Didžioji dauguma žvejybos priemonių, valčių ir nedidelių laivų, visi sandėliai ir žuvies pramonės įmonės, net vandenys tuo metu priklausė visokiems vertėivoms ir įmonininkams. Žuvis būdavo brangi, kai jos buvo sugaunama nedaug, o esant sėkmingai žūklei, ji labai atpigdavo ir ją tekdavo pardavinėti pusvelčiui. Žvejai išskolindavo pirkliams, kurie juos negailestingai išnaudavo.

Tarybinės Armijos vejami, fašistiniai grobikai traukdami iš naikinio viską, ko nepajėgė išsivežti. Griuvėsiais pavertė jie ir Klaipėdos uostą. Neringos ir Šventosios žvejų smulkusis motorinis ir burlinis-irklinis laivynas buvo paskandintas, daugelyje vidaus vandenių žuvis atsargai visiškai išnaikinta.

Pasibaigus karui, teko atlikti didelį organizacinį-techninį darbą respublikos žuvies

ti ir didieji šaldomieji žvejybos traleriai. Vienas toks laivas per metus sugauna 45—50 tūkstančių centnerių žuvies — dvigubai daugiau, negu sugaudavo visi Lietuvos žvejai buržuazijos viešpatavimo metais. Vien „Baltijos“ žvejų kolūkis pernai sugavo daugiau kaip 50 tūkstančių centnerių žuvies.

Žvejus, išplaukiančius keilems mėnesiams į tolimus rajonus, aptarnauja stambūs naujosios konstrukcijos okeaniniai laivai — plaukiojančios bazės, tankeriai, refrižeratoriai.

Pernai Lietuvos žvejai pirmą kartą pradėjo žvejoti jūrų ešerius prie Kanados krantų, Niufaundlendo rajone ir sugavo apie 50 tūkstančių centnerių žuvies. Šiemet čia numatyta sugauti daugiau kaip 100 tūkstančių centnerių.

Klaipėdoje pastatytas stambus jūrų žvejybos uostas, laivų remonto gamykla, veikia daugiau kaip 2000 tonų talpos šaldytuvai, viena stambiausių Tarybų Sąjungoje konservų gamyklų. Pernai joje pagaminta daugiau kaip 23 milijonai dėžučių konservų, o šiemet ji išleis dviem

FIZIKŲ VAKARAS

Kaip ir kiekvienais, taip ir šiais metais VI. Rekašius vardo vidurinės mokyklos fizikų-technikų būrelis nariai suruošė vakarą. Mokytoja Br. Bražiūnienė paskaitė paskaitą „Religijos kilmė“. Po to fizikai pasirodė su įvairiais bandymais — „stebuklais“. Savo sugebėjimus pademonstravo „fotografuoti“ penkiaminutinius P. Kaušpėda (XI kl.). Linksmas nuotrupas iš įžymiųjų fizikų gyvenimo skaitė

vienuoliktokės Z. Čepaitė ir M. Kriūkaitė. Vakarą metu grojo fizikų džiazas. Šokių pertraukose buvo suruošta klausimų — atsakymų valandėlė ir keletas atrakcionų.

A. Rimkus

MOKSLEIVIŲ KONCERTAS

Praėjusį šeštadienį Alizavos vidurinės mokyklos skelbimų lentoje pasirodė skelbimas, pranešas, kad geografo-kraštotyryninkų būrelis nariai ruošia koncertą.

Išklausius mokytojo A. Jonuškos paskaitą apie radiolokaciją, šios mokslo šakos reikšmę gyvenime, prasidėjo pats koncertas. Būrelio nariai padainavo keletą dainų, pagrojo, žinoma, ir šokius. Ypač gerai pavyko kvartetui (du akordeonai, armonika ir būgnas).

V. Alkanis

**STALINO
KELIU**

4 psl. 1960 m. balandžio 16 d.

Sugautas „aitvaras“

Kada visa tai atsitiko, — Masų organizacijoje Pakalnės gatvės gyventojas Vladas Baltrūnas nebuvo namas, — pasakojo draugis. Eina jis namo, o kaimynai pasitikdami šaukia: — Skubėk namo, svečiai laukia!.

— Patiūrek, ką „aitvaras“ atnešė...

Pagūžiojo žmogus pečiai ir eina į savo kiemą. O čia...

...Kada Bronius Sereika pamatė, kad jį suvogta našta pastebėjo statybos-remonto kontoros inžinierius Bronius Sirvydis, spruko pro atvirus vartelius į Baltrūno kiemą. Iš ten metėsi į kitą, taip ir dingo. Deja, neilgam.

— Aš nieko nežinau... Aš nieko nenešiau, — gynėsi kaip beįmanydamas Sereika. Tačiau įrodymų radosi nuolat vis daugiau ir daugiau, ir jis ėmė kalbėti kitaip:

— Iš vieno žmogaus pirkau, — begėdiškai melavo.

— Kas tas žmogus?

Bet čia Sereika jau nutilo. Buvo surasti ir septyni jo pavogti skardos lapai. Ir štai vieną dieną sta-

tybos-remonto kontoros darbuotojas Sereika dirba antrus metus, — pasakojo draugis. Eina jis namo, o kaimynai pasitikdami šaukia: — Skubėk namo, svečiai laukia!.

— Del Sereikos nusikaltimo kaltė tenka visam kolektyvui. Kalti ir mes, kad Sereika iki to nuėjo, — kalba pasipiktinęs Petras Simonavičius.

— Po to atsistoja statybos darbų vykdytojas Aleksas Bartusevičius.

— Aš — objekto statybos vadovas. Del tokio Sereikos poelgio man ypač nemalonu. Jis mus visus apvogė.

Daug dar rūsčių žodžių teko užgirsti draugiškame teisme Sereikai. Neveltui jis sėdėjo nuleidęs galvą ir bijojo pakelti akis.

— Už valstybinio turto grobstymą piliečiui Sereikai pareiškiamas griežtas perspėjimas.

Kolektyvas — didi jėga. susirinko ir jam turi paklusti kiekviena draugiška vienas tarybinis žmogus! teismą.

A. Ridikas

ŽINIOS

apie pieno gavybos socialistinių
išipareigojimų vykdymą
rajo kolūkiuose

už 1960 m. balandžio mėn. I dekadą (litrais)

Eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Primeržiata pieno iš I karvės		Palyginus su pračią dekadą (%) arba (-)	Užimamoji vieta
		per dekadą	per vieną dieną		
1	„Alizava“	78,5	7,9	*1,6	2
2	„Gegužės Pirmoji“	67,8	6,8	*0,8	4
3	„Laisvė“	33,3	3,3	—	11
4	„Naujas gyvenimas“	43,9	4,4	*0,6	10
5	„Nemunas“	58,1	5,9	*0,4	6
6	„Neris“	55,7	5,6	*1,2	7
7	„Pergalė“	63,1	6,3	*0,3	5
8	„Šalimiestis“	99,7	10,0	*1,5	1
9	„Šetkėna“	55,1	5,5	*1,1	8
10	„Tarybinis pirmūnas“	75,1	7,5	*0,4	3
11	„Vienybė“	49,9	5,0	*0,7	9
Viso I grupėje:		62,9	6,3	*0,4	—
1	„Antašava“	42,2	4,2	*1,2	3
2	„Atėitis“	41,8	4,2	*0,4	5
3	„Aukštupėnai“	29,3	2,9	*0,9	15
4	„Aušra“	53,9	5,4	*0,5	1
5	„Byčiai“	44,3	4,4	*0,1	2
6	„Juodpėnai“	42,1	4,2	*0,8	4
7	„Lėvu“	32,5	3,3	*0,3	11
8	„Norūnai“	34,9	3,5	*1,3	9
9	„Pakupys“	34,3	3,4	*0,8	10
10	„Palanga“	40,5	4,1	*0,1	7
11	„Pirmoji vaga“	19,4	1,9	—	16
12	„Pirmūnas“	41,8	4,2	*0,1	6
13	„Sviesa“	31,2	3,1	—	13
14	„Vedrupys“	38,0	3,8	*0,1	8
15	„Žadėliai“	32,2	3,2	*0,1	12
16	„Žalgiris“	30,9	3,1	*0,3	14
Viso II grupėje:		36,8	3,7	*0,4	—
1	„Adomynė“	23,1	2,3	*0,3	13
2	„Aizalynas“	43,1	4,3	*0,3	2
3	„Aukštaičiai“	26,1	2,6	*0,6	10
4	„Bugailiškiai“	40,0	4,0	*0,2	4
5	„Lukonys“	34,1	3,4	*0,6	7
6	„M. Melnikaitės v.“	40,5	4,1	*0,3	3
7	„Mičiurino vardo“	21,0	2,1	*1,2	15
8	„Mituva“	27,4	2,7	*0,1	9
9	„Mūsų rytojui“	29,4	2,9	*0,8	8
10	„Pyvesa“	13,3	1,3	*0,5	16
11	„Sakalas“	35,2	3,5	*0,1	6
12	„Škodėnys“	21,4	2,1	*0,5	14
13	„Svyturys“	24,2	2,4	*1,1	12
14	„Tiesa“	25,6	2,6	*1,0	11
15	„Uoginiai“	51,9	5,2	*2,3	1
16	„Vėžionys“	39,1	3,9	*0,4	5
Viso III grupėje:		31,2	3,1	—	—
Viso rajone:		41,2	4,1	*0,2	—

* daugiau
- mažiau

CSV rajono inspektorius

SVARI PERGALĖ PRIEŠ PANDĖLIEČIUS

Neseniai net trys Kupiškio krepšinio rinktinės — miesto vyrų komanda, VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos berniukų ir mergaičių komandos — lankėsi Papilyje (Pandėlio raj.), kur susitiko su Pandėlio krepšininkais. Visus susitikimus laimėjo kupiškėnai: vyrų komanda — 91:57, berniukų — 96:42, mergaičių — 96:21.

Mūsų vyrų rinktinėje žaidė Kurlis, Dubinkas, Manionis, Bagdžiūnas ir Rapkevičius; berniukų komandoje — Galinis, Rapkevičius, Jurkštas, Linartas ir Samulionis.

R. Radžiūnas

Ir asmeninės karvės bus produktyvios

Visiems gerai žinoma, kad dirbtinis galvijų apseklėjimas — tai pagrindinė priemonė greitai pagerinti jų produktyvias savybes, gauti ir išauginti sveikus, gerai išsivysčiusius veršelius.

Nuo š. m. balandžio mėn. 5 dienos rajono vet. ligoninėje pradėjo veikti dirbtinio karvių apseklėjimo punktas. Čia savo asmenines karves gali atvesti kiekvienas miesto gyventojas. Dirbtinio karvių apseklėjimo punktas veikia kiekvieną dieną (išskyrus išeigines) nuo 8 iki 10 val. ir nuo 16 iki 18 val. Punktą veikia nuolatineje rajono vyr. vet. gydytojo kontrolėje.

L. Karanauskas

Veislinio darbo stoties direktorius

Redaktorius S. Zauka

Karsakiškio miestelyje parduodamas gyvenamasis namas ir kiti ūkiniai pastatai. Kreiptis pas Augustiną Samą (Karsakiškio geležinkelio stotis).

M. Melnikaitės v. kolūkio vet. sanitarui Mažyliui Feliksui, jo mylimam tėveliui mirus, giliai užuojautą reiškia kolūkiečiai.

Kupiškio sviesto gamyklos darbuotojų kolektyvas reiškia giliai užuojautą buhalterinei Kemeklienei Eleonorai dėl jos mylimo tėvelio mirties.